

www.jollibread.com

© Del text: 2025, Josep Antoni Fluixà
© De les il·lustracions: 2025, Laura Brenlla
© D'aquesta edició:

2025, Sanoma Infantil y Juvenil, SL i Edicions Voramar SA.
Jollibre és una marca registrada directament o indirectament per Grupo Santillana Educación Global SLU, llicenciada a Sanoma Infantil y Juvenil, SL.
València, 44. 46210 Picanya (València)
Telèfon: 96 159 43 90

ISBN: 978-84-1153-164-1
Depòsit legal: M-663-2025
Printed in Spain – Imprés a Espanya

Primera edició: març de 2025

Les matèries primeres utilitzades en la fabricació d'aquest llibre són reciclables i compleixen àmpliament amb la normativa europea de sostenibilitat, economia circular i gestió energètica.

Queda prohibit l'ús dels continguts d'aquesta obra, de qualsevol manera i per qualsevol procés, amb fins de mineria de textos i dades, aprenentatge automàtic, desenvolupament, entrenament i/o enriquiment d'intel·ligències artificials de qualsevol tipus.

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només es pot fer amb l'autorització dels seus titulars, llevat d'excepció prevista per la llei. Si en necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment, adreueu-vos a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org).

El regne ocult

Josep Antoni Fluixà

Il·lustracions de Laura Brenlla

jollibre

A les meues nebodes Alexia, Lorena i Sara

Personatges

EL PRÍncep VÍRION

9

NORDAN, MINISTRE I CONSELLER

ARAEI, CAPITANA DELS GUERRERS ELFS

ROSER, UNA JOVE DEL POBLE DELS NANS

ROMER, UN JOVE DEL POBLE DELS NANS

SAVI ELOER, ELF QUE DIRIGEIX L'ASSEMBLEA

ÚRSULA, LA BRUIXA

CAMBRERA

CLIENT DEL BAR

PRESENTADOR DE TELEVISIÓ

PRESENTADORA DE TELEVISIÓ

ELENA VENDRELL

PROFESSOR

En el text de l'obra intervenen, almenys, tretze personatges, però en una representació teatral escolar en poden aparèixer més. El teatre a l'escola necessita textos amb molts personatges, tants com alumnes hi haja en una classe: al voltant de vint o vint-i-cinc xiquets i xiquetes i, de vegades, fins i tot més. I tots hi volen participar. En aquest sentit, l'obra està preparada per a afegir fàcilment més actors i actrius, com, per exemple, en l'escena tres, on es poden incorporar més personatges assistents a l'assemblea i poden també dir algunes paraules o expressions d'aprovació o desaprovació després de cada intervenció dels personatges principals. També en l'escena sis, a més del professor, es poden incloure altres personatges que saluden Elena Vendrell i li poden dir paraules d'enhorabona i de felicitació per la conferència que ha acabat d'impartir. I, potser, també es poden incloure altres intervencions en altres escenes que deixem a criteri de la imaginació del professorat i de l'alumnat.

No obstant això, si es planteja una interpretació més professional o per part d'un grup de teatre d'aficionats, l'obra està pensada també per a ser interpretada per tres actors i tres actrius.

A continuació, proposem una relació d'actors i actrius amb els personatges diferents que poden interpretar:

11

**ACTOR 1: PRÍncep VÍRION / SAVI ELOER /
PRESENTADOR DE TV**

**ACTOR 2: NORDAN / CLIENT DEL BAR /
PROFESSOR**

**ACTRIU 1: ARAEL / CAMBRERA /
PRESENTADORA DE TV**

ACTRIU 2: ROSER

ACTOR 3: ROMER

**ACTRIU 3: ÚRSULA, LA BRUIXA /
ELENA VENDRELL**

Escena 1

*L'escena s'inicia en fosc. S'escolten, cada vegada més forts, uns colps secs, com si algú colpejara un tambor gran. Però, al mateix temps que l'espai escènic s'il·lumina amb una llum blava i freda, el so-
roll que es fa audible és el d'una màquina perforadora gegant. Distingim, a poc a poc, una sala amb una cadira de braços al mig, en la qual hi ha algú assegut de qui no veiem el rostre. Amaga la cara contra el respatler de la butaca i amb les mans es tapa les orelles. Sembla un personatge important per la vestimenta que du, molt semblant a la dels elfs que hem vist en les pel·lícules de fantasia. Sens dubte, els colps li molesten. De sobte, una llum, d'un blau més clar i suau, il·lumina el personatge i emmudeixen els bum-bum rítmics i reiterats.*

PRÍNCEP VÍRION.— (*Girant el rostre de cara al públic i destapant-se les orelles.*) Per fi! Ja han parat. Espere que ens deixen descansar fins demà. Em tornaran boig amb tant de colp!

14 *L'escenari s'il·lumina completament amb la mateixa llum blava clara i suau que fins fa poc ressaltava en escena el cos del PRÍNCEP VÍRION. Ara es veu clarament que l'acció transcorre en la sala del tron d'un palau de gel. Entren a escena dos personatges: NORDAN, ministre i conseller del príncep, i ARAEL, capitana dels elfs, que porta una llança com a símbol guerrer. Els dos personatges van vestits elegantment com elfs.*

NORDAN.— (*Aproximant-se tímidament.*) Príncep Vírion, hauríem de parlar...

PRÍNCEP VÍRION.— Deixeu-me! Tinc mal de cap.

ARAEI.— Però es tracta d'un assumpte urgent...!

PRÍNCEP VÍRION.— Urgent! Tot ha deixat ja fa temps de ser urgent!

NORDAN.— (*Tractant de calmar-lo.*) Estimat príncep, no es tracta ara del desgel del pol Nord, ni tampoc del canvi climàtic...

ARAEI.— (*Inquieta.*) Els humans perforen cada vegada més a prop dels gels i del nostre regne ocult.

NORDAN.— I, sobretot, hi ha el perill que, de casualitat, descobrisquen el mineral que ens proporciona la nostra energia de la invisibilitat.

15

ARAEI.— I això seria nefast per a tots nosaltres. Per a totes les criatures que vivim refugiades a l'últim regne fantàstic.

NORDAN.— Majestat, el nostre poble està molt preocupat. Viu des de fa dies i, fins i tot, mesos, alterat pels cops, i el pànic creix amb cada tremolor del gel polar.

ARAEI.— Ningú no sap fins quan aguantaran les nostres cases.

NORDAN.— Ni tampoc si el nostre escut protector serà capaç de protegir-nos i mantindre'ns aïllats als ulls dels humans.

PRÍncep VÍRION.— (*Visiblement enfadat.*) Prou!
No em vingueu amb més maldecaps! Ja en tinc prou amb els meus.

NORDAN.— (*Seriós i amb una clara intenció d'amonestar-lo per l'actitud.*) Però... no podeu oblidar que va ser elegit príncep per a governar-nos i salvaguardar l'existència del nostre poble.

ARAEI.— Necessitem que el nostre príncep siga un líder i que ens done confiança...

PRÍncep VÍRION.— Confiança, per a què? Per a enganyar-vos? Ja fa temps que no hi veig cap solució. Els humans s'han apoderat completament del planeta i, a poc a poc, el destrueixen.

ARAEI.— Per això mateix ens hem de defensar!

PRÍncep VÍRION.— I com?

NORDAN.— Impedint, en principi, que continue activa la plataforma petroliera. Que no puguen perforar més a prop de casa nostra! Els hem d'espantar d'alguna manera. Som més intel·ligents i disposem també de màgia i de fantasia.

PRÍncep VÍRION.— Però els humans són unes criatures descregudes i inconscients. Ja no els afecta cap dels nostres poders màgics. Les seues armes són el poder i l'avarícia i, contra elles, les nostres són inofensives.

ARAEI.— (*Alterada i fermament convençuda.*) Tampoc no heu d'oblidar que els elfs hem sigut sempre un poble guerrer i que el nostre heroisme ens ha fet guanyar més de mil batalles.

PRÍncep VÍRION.— (*Alçant-se de la cadira.*) No ho oblide, impetuosa Araei, i també sé que sou una excel·lent capitana, però tots sabem també que el nostre poble ha sobreviscut durant segles i mil·lennis perquè s'ha mantingut al marge de les picabaralles destructores de la resta de les criatures. I perquè les nostres decisions han sigut sempre molt meditades.

NORDAN.— (*Conciliador.*) Teniu raó, príncep Vírion. La prudència ha sigut una actitud que ens ha sigut molt vàlida, com també el

nostre egoisme com a poble, que ens ha fet no implicar-nos en conflictes que no ens afectaven directament.

PRÍncep VÍRION.— No obstant això, benvolguts amics, hem acollit solidàriament al nostre refugi del regne invisible totes les criatures fantàstiques que corrien perill en el món dels humans. Recordeu que, quan van començar a cremar bruixes, els elfs les vam deixar viure a la nostra Ciutat dels Gels.

19

ARAEI.— Però ara som totes les criatures fantàstiques les que estem amenaçades.

NORDAN.— (*Insistent.*) Per això ha arribat el moment de prendre partit en un assumpte molt greu.

ARAEI.— No podem mantindre'ns al marge, perquè la destrucció del planeta també afecta el nostre poble.

NORDAN.— Només us demanem, benvolgut príncep, que mediteu la situació.

PRÍncep VÍRION.— Us assegure que, des de fa ja molt de temps, no faig altra cosa i, per

això mateix, no li veig cap solució. Els humans són com els cucs que es mengen el formatge i li fan forats per tot arreu. Devoren el planeta per mar, terra i aire. No hi deixaran lloc per a cap altra criatura.

ARAEI.— Raó de més per a fer-los front!

20 NORDAN.— Prometeu-nos, almenys, que pensareu alguna acció possible per a evitar les perforacions.

ARAEI.— El nostre poble espera la vostra resposta amb ànsia.

PRÍNCIP VÍRION.— D'acord. Reflexionaré sobre tot el que m'heu dit, però no us prometes. I ara deixeu-me descansar. Estic esgotat i tinc el cervell com si m'haguera d'explotar. Necessite no pensar en res. Més tard, quan em desperte, deliberaré sobre tot el que hem parlat.

ARAEI.— D'acord, però heu de saber que els guerrers èlfics estem disposats a morir lluitant pel nostre món.

PRÍNCIP VÍRION.— No sigueu tan tràgica!

NORDAN.— (*Dirigint-se a ARAEL.*) Deixem descansar el príncep. Ara ja li hem mostrat les nostres preocupacions. En mans de la seua saviesa i prudència està el nostre futur.

ARAEL.— (*Dirigint-se també només a NORDAN.*) Esperem que no passe molts més dies meditant.

21

NORDAN i ARAEL abandonen l'escenari, mentre que el PRÍncep VÍRION torna a asseure's al tron i sembla adormir-se. Sona, cada vegada més audible, una música relaxant que recorda una melodia marina, mentre a poc a poc s'apaguen els llums i només resta un focus de llum blava, com de nit, que enfoca la figura i el tron del PRÍncep.